

Forfatter: Brorson, Hans Adolph

Titel: Udrag fra Svane-Sang ; Lissabon ; Mindre digte ; Prosaskrifter ; Tillæg : Paul Diderichsen: Filologisk redegørelse. Arthur Arnholtz: Brorsons vers- og sangkunst. - 1956

Citation: Brorson, Hans Adolph: "Svane-Sang ; Lissabon ; Mindre digte ; Prosaskrifter ; Tillæg : Paul Diderichsen: Filologisk redegørelse. Arthur Arnholtz: Brorsons vers- og sangkunst. - 1956", i Brorson, Hans Adolph: *Svane-Sang ; Lissabon ; Mindre digte ; Prosaskrifter ; Tillæg : Paul Diderichsen: Filologisk redegørelse. Arthur Arnholtz: Brorsons vers- og sangkunst. - 1956*, 1951-56, s. 107. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-brorson03grval-shoot-idm140139964439264/facsimile.pdf> (tilgået 30. juli 2024)

Anvendt udgave: Svane-Sang ; Lissabon ; Mindre digte ; Prosaskrifter ; Tillæg : Paul Diderichsen: Filologisk redegørelse. Arthur Arnholtz: Brorsons vers- og sangkunst. - 1956

Ophavsret: Udgiver har den fulde ophavsret.

Dog kan værket gengives i det omfang som det følger af ophavsretsretlige undtagelser om citat, kopiering til privat brug mv. Desuden kan der ske kopiering til undervisningsbrug mv. i det omfang som det følger af aftaler indgået med Copydan og tilsvarende institutioner.

Nogle af værkerne i Arkiv for Dansk Litteratur er dog helt fri af ophavsret (public domain), og så kan du bruge værket frit.

Du kan finde hvilke værker fra Arkiv for Dansk Litteratur som er frie i [denne liste](#). Har du spørgsmål til benyttelsen af et værk, kan du kontakte udgiver: [Det Danske Sprog- og Litteraturselskab](#)

Der klages ofte: Blevet ti
Ej alle rensede og frie,
Hvor ere da de Ni?

Chor.

GUds Pillegrime-Skare,
Paa hvert et Pied giv Agt!
Her er saa mangen Snare
Paa alle Sider lagt.
Følg Naadens klare Skin
I Ordets Spør;
Thi uden for
Er Dødens mørke Trin.

3.

Er Himlen altid vist vort Maal,
Vort Forset, som Magnete-Naal?
Er Troen sterkere end Staal,
Og Kierlighed end Baal?
Hvad hjælper Vext, som ej vil groe,
At bygge, og dog aldrig boe,
At komme løs, dog ej til Roe?
Vor Løsen er: TIL DØDEN TROE.
Nu Landsmand! munter, vaag og beed,
Glem aldrig, hvad vor Goel leed,
Og lad ham see Bestandighed,
At vi paa Jorden udenlands
Har Zion kun i Hu og Sands,
Og Livets Brude-Krands.

77

2, 12-14: Lk. 17, 17-18. — Chor, 1, 6: *Ordets Spør*] det spør, som Guds ord har afstukket. — Chor, 1, 8: *Trin*] vej. — 3, 2: *vort Forset*] kan næppe være apposition til *vort Maal*; men meningen må være: »Er vort forset (om at nå himlen) som magnetnålen (kompasset), der er bestemmende for vor kurs?« Tænk kommet efter *Forset* bort. — 3, 4: *end Baal*] sådan, at kærligheden ikke viger tilbage for martyrbålet, hvis dette skulle blive krævet. — 3, 6-7: en række selvmødselger, som gør kristenlivet umuligt. — 3, 7: *komme løs, dog ej til Roe*] komme løs fra verdenslivet, men ikke komme til ro i Gud. — 3, 8: *Løsen*] løsen; *Til Døden troe*] Joh. Åb. 2, 10. — 3, 9: *nu Landsmand*] soldatersprog; der tænkes på det himmelske føderland; *munter*] lyrig; *vaag og beed*] Mt. 26, 41. — 3, 10: *Goel*] forløser, befrier. — 3, 11: *Bestandighed*] udholdenhed, jfr. nr. 220. — 3, 13: *Zion*] = det nye Jerusalem.